

Lovforslaget samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Carl Sørensen): Det vil sikkert ikke være nødvendigt at bruge ret mange Ord om det Forslag, der her foreligger til Forhandling, eller rettere sagt den Indstilling, der her foreligger for Tinget. Det Spørgsmaal, som Tingets ærede Medlemmer her er stillet overfor, er ganske enkelt og klart og gaar kun ud paa, om man vil være med til at frigive de Forsikringssummer, der i 1917 blev baandlagt for forliste Skibe. Som ærede Medlemmer vil have set i Betænkningen, er de 3 Partiers Medlemmer i Udvalget enige om den Indstilling, der her foreligger. Venstres Medlemmer i Udvalget og det konservative Folkepartis og det radikales Partis Udvalgsmedlemmer er enige om at indstille Lovforslaget uforandret her i Tinget, og det vil jo erindres, at ved første Behandling var de samme tre Partiers Ordførere enige om det samme; de ønskede egentlig ikke, at Forslaget skulde have været i Udvalg. Det samme var Tilfældet i Fjor; men da blev der fra Socialdemokratiet ligesom i Aar stillet Krav om at faa Forslaget henvist til et Udvalg. I Fjor holdt vi Møder i Udvalget, hvor vi drøftede Spørgsmaalet, og vi blev til Slutning enige om at stille Sagen i Bero foreløbig, uden at vi gjorde noget videre ved den med Undtagelse af, at vi indhentede en Række Oplysninger fra Handelsministeren om, hvor store Beløb der var baandlagt, og hvem de tilhørte, og hvilke Dampskibsselskaber der ejede de baandlagte Beløb. Udvalget har for Resten faaet de samme Oplysninger tilstillet i Aar, men dem skal jeg ikke komme nærmere ind paa, jeg skal kun her gøre opmærksom paa, at naar vi fra Flertallets Side indstiller Lovforslaget til uforandret Vedtagelse i dette høje Ting, gør vi det ud fra den Betragtning, at de Summer, her er baandlagt, er de forskellige Dampskibsselskabers retmæssige Ejendom, og dernæst ud fra den Betragtning, at vi har mere Tonnage, end vi har Brug for. Vi indstiller, som sagt, Lovforslaget til Vedtagelse og stiller ikke noget som helst Krav til Dampskibsselskaberne i Anledning af, at de Summer, her er Tale om, frigives. Da vi i sin Tid i 1917 fra Regeringens og Rigsdagens Side gik med til at baandlægge disse Kapitaler, var alle kloge Folk enige om, at naar vi en Gang fik Ende paa Krigen, vilde vi faa en Opgangsperiode, som vi aldrig tidligere havde set, saa vilde der blive Brug for alle ledige

Hænder, saa vilde vort Erhvervsliv, vor Industri og vor Handel komme til at blomstre, vor Skibsfart vilde faa Brug for al den Tonnage, der kunde tilvejebringes, og vort Landbrug vilde blive stillet overfor saa gunstige Vilkaar som ingen Sinde før. Men hvordan er Forholdet blevet, efter at Krigen er sluttet? Vi er alle blevet sørgeligt skuffet. Medens man i 1917 mente, at der vilde blive Brug for alle ledige Hænder — og det var jo naturligt at nære en saadan optimistisk Opfattelse efter alle de Værdier, der var ødelagt under Krigen —, har vi nu en Arbejdsløshed, som vi ikke nogen Sinde har set Magen til, Handel og Industri stagnerer, Skibsfarten er stillet overfor en Situation, som den ikke har kendt i lange Tider, Masser af Skibe ligger stille, og vi har slet ikke Brug for den Tonnage, vi har. Ogsaa for Landbrugets Vedkommende er Forholdet det, at Prisfaldet er meget betydeligt over hele Linien, enkelte Varer er faldet med over Halvdelen, det gælder saaledes Heste og Kreaturer. Vi har set det Særsyn, at man lukker for os baade i Syd og Nord. Man gør det selvfølgelig under Paaskud af, at vi har Mund- og Klovesyge her i Landet, men der er ingen Tvivl om, at den væsentligste Grund er den, at man søger at opretholde Prisen paa sin egen Produktion.

Vi indstiller altsaa Lovforslaget til endelig Vedtagelse ud fra den Betragtning, at vi har en betydelig større Tonnage nu end i 1914. Selv om man ser bort fra den Tonnage, der er tilført vor Handelsflaade fra de sønderjydske Landsdele, har vi nu 154 839 Tons mere end i 1914, heri ikke medregnet den Tilvækst, vi har faaet med de sønderjydske Landsdele. Ud fra disse Betragtninger skal jeg paa Udvalgsflertallets Vegne anbefale Indstillingen til uforandret Vedtagelse i dette høje Ting.

Sundbo: Lovens Formaal var jo at bevare vor Tonnage under og efter Krigen. Det stod der udtrykkelig. Og det blev yderligere betonet, da Lovforslaget første Gang blev fremsat af den daværende Handelsminister Hr. C. Hage, at det var ikke blot under Krigen, at vi skulde baandlægge Kapitalerne for at bevare Tonnagen, men det samme gjaldt ogsaa efter Krigen. Der er derfor i Øjeblikket ikke mindste Grund til at frigive dem. Der er ganske de samme Grunde til at baandlægge dem nu som for 4 Aar siden, da vi fik den første Lov. Man vil jo ikke anskaffe ny Tonnage for disse Penge. Vi skal blankt udlevere dem, uden at der anskaffes ny Tonnage. Vi